

„Frajer Nate vás polechtá na bránci.“
Jeff Kinney, autor Malého poseroutky

Velkej frajer NATE

JE PROSTĚ TŘÍDA

COO
BOO

Lincoln Peirce

Velkej frajer

NATE

JE PROSTĚ TŘÍDA

Lincoln Peirce

Velkej frajer

NATE

JE PROSTĚ TŘÍDA

COO
BOO

Pro Jessicu

Přeložil Martin Pokorný

Translation © Martin Pokorný, 2011

Text copyright © 2010 by Lincoln Peirce

Published by arrangement with HarperCollins *Children's Books*,
a division of HarperCollins Publishers

ISBN 978-80-7447-056-1

KAPITOLA

1

Mohla vyvolat kohokoli jiného.

KDY BYL
SCHVÁLEN
14. DODATEK
ÚSTAVY
?

Ve třídě sedělo dvadvacet dalších dětí a všechny mávaly rukama nad hlavou. Francis se hlásil, Teddy se hlásil a Gina se samozřejmě taky hlásila. Ruku dokonce zvedl i Nick Blonsky, který většinou

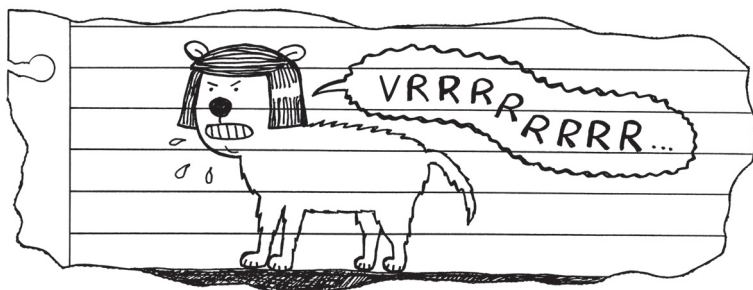
sedí v zadní lavici a štourá se tužkou v nose.
Mohla klidně vyvolat kohokoli z nich, ne?

Ale hádejte, koho asi vyvolala.

Tohle mi paní Godfreyová dělá pořád. Vždycky mě vyvolává, když nevím, jak odpovědět. A dobře přitom VÍ, že nevím. Taky jste slyšeli, že psi cítí, když se člověk bojí? Přesně takhle si počíná paní Godfreyová. Chová se jak pes.

Velkej, ošklivej a vzteklej pes.

Hrbím se v lavici. Celá třída na mě čumí. Rudnou mi uši a pak i tváře. Na čele mi vyrážejí krůpěje potu.

„TAK KDY TO BYLO?“ vyštěkne ona.

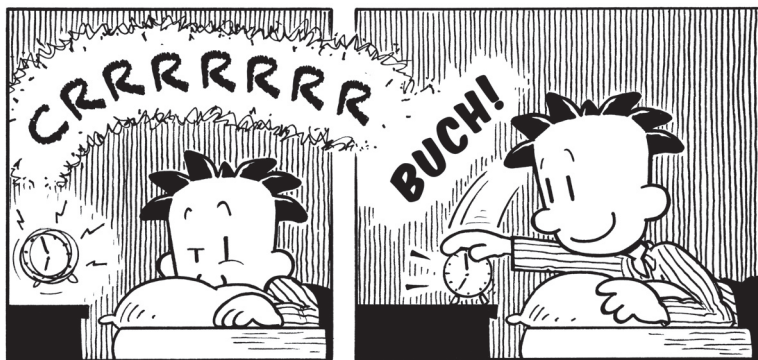

Někde jsem slyšel, že za normálních okolností používá člověk jen deset procent mozkové kapacity. A když tu teďka sedím, v puse sucho jak na poušti, opravdu by se mi hodilo, aby naskočilo těch zbývajících devadesát procent. Ale v hlavě mám prázdko.

Paní Godfreyová vykročí od tabule a namíří si to rovnou ke mně. Tváří se pěkně našťvaně. Vlastně ne, je to ještě horší: tváří se pomstychtivě. Je brunátná v obličeji. V koutcích úst se jí lepí chuchvalce slin. Fakt hnus. Připravuju se na nejhorší...

A vtom se ozve zvonek!

A zvoní a zvoní a zvoní. Akorát že zvoní nějak jinak než zvonek ve škole. Spíš to zní jako...

Celé se mi to jen ZDÁLO! Protřu si oči a zhluboka si oddechnu. Ještě nikdy v životě mi

zazvonění budíku neudělalo takovou radost. Tedy ne že bych chtěl vstávat. Zavírám znovu oči a nořím se do polštáře. Chrrrrr...

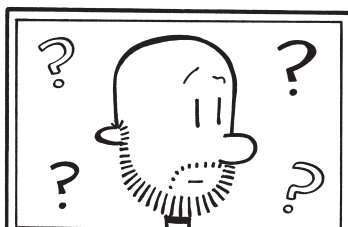

Fakt díky, tati. Jemňoulinké probuzení. Hlavně zlehka. Rodičovská láska jak řemen.

I když vlastně – táta je docela dobrý rodič. Jeho zapékaný tuňák je sice to nejhorší jídlo, co si dokážete představit, ale jinak je vcelku neškodný – zvláště v porovnání s některými těmi cvoky, kteří vodí svoje děti na školní ligu. Akorát je táta

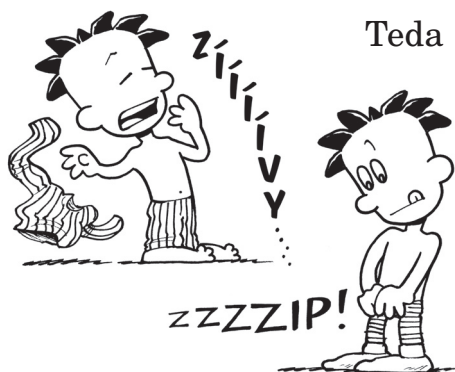
trochu dezinformovaný. Vůbec nechápe, jaké to pro mě v životě je.

Vždyť si to vemte – kdy můj táta chodil do školy? Před třiceti lety? Anebo před čtyřiceti? Určitě už zapomněl, jaké to je – sedět celý den jako vězeň v domě, který zapáchá zvláštní směsí křídového prachu, droždí a zatuchlé sekané. Táta si nedokáže představit, jaké to je, být docela obyčejný šesták.

ZAJÍMAVOST O RODIČÍCH:

*Jakmile člověk přijde
o vlasy, ztratí zároveň
schopnost domluvit
se s kýmkoli, komu
ještě není třicet.*

Teda ne že bych byl obyčejný.

Uznávám, nejsem žádný šprt, ale řekněte mi: Až jednou prorazím do světa, bude snad někoho zajímat, jestli vím, kdo byl

viceprezidentem za vlády prezidenta Hardinga? (A ne-
tvařte se, že to víte – víte
houby.) Já prostě nechci plýt-
vat talentem na to, že se budu
biflovat nesmyslné údaje.
Mám vyšší poslání. Je mi...

Nejsem si ještě tak úplně jistý, v čem přesně mi je souzeno vyniknout, ale určitě na to přijdu. Možností je dost. Na dveřích u skříňky si na tohle téma vedu seznam.

MŮŽU VYNIKNOUT VE..

① **FOTBALE**

Jsem brankář našeho školního mužstva.

② **HUDBĚ**

Chytni měkkýše – kapela, kterou jsem založil s Francisem, Teddym a Arturem – je HITOVKA!

③ **KRESLENÍ KOMIKSŮ**

Mojí specialitou jsou karikatury učitelů a učitelek.

④ **STOLNÍM FOTBALE**

Jsem nepřekonatelný hráč, ale užít se tím by asi bylo dost těžké.

V některých oblastech mi naopak NENÍ souzeno vyniknout – například v opeře, aquabelách nebo kosmetice koček. To pro představu stačí.

A tak se vraťme k tomu politováníhodnému faktu, že je všední den a musím do školy. Ale CO je to za den? Víte, všední dny nejsou všechny stejné. Dají se roztrdit do různých kategorií. (Řazení do kategorií, to je moje. Jednou jsem strávil celý týden vytvářením kategorií pro všechny dobroty a pochutiny, které znám. Vedly sýrové nachos. Vespod skončily rýžové chlebičky.)

**ZAJÍMAVOST
O TATÍNKOVI:**

Táta jednou na Halloween rozdával rýžové chlebičky. Tehdy nám taky nějakí výtržníci házeli na dům vejčka. Jestlipak tě, tati, napadne, jaká tu je souvislost.

Kdybych měl různé druhy všedních dnů oznamovat jako na vysvědčení, vyšly by následovně:

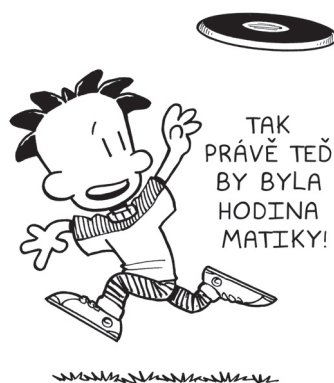
1 DNY, KDY SE JDE NA VÝLET

Nemyslím ty přihlouplé výlety, když vás učitel na Den země nutí klu-sat po ulici a sbírat odpadky. Myslím celo-denní výlety, kdy se jede někam daleko autobu-sem. I když nám třeba dají seznam úkolů a doufají, že se něco naučíme, člověk se stejně může snadno vymluvit. Přesně to jsem udělal loni, když jsme šli do Mořského světa.

2 SPECIÁLNÍ AKCE

Tím myslím, když se místo učení dělá něco mnohem lepšího, třeba se pouští film anebo se koná nějaké shromáždění. Úplně nejlepší jsou poplachy. Loni na

jaře chytla paní Czerwické paruka a spustilo to požární poplach. Museli jsme všichni ven a nakonec jsme si na trávníku hodinu házeli frisbíčkem. To bylo fakt bezva. Kromě paní Czerwické se všichni skvěle bavili.

3- SUPLOVÁNÍ

Všichni se určitě shodneme, že suplování je skoro vždycky lepší než výuka s normálními učiteli. Lepší v tom smyslu, že náhradníci moc nevědí, která bije. Úplně nejlepší jsou čerství absolventi z pedáku, kteří ještě vůbec nemají praxi. Dvakrát jim to nepálí. Anebo jsou možná prostě jenom důvěřiví.

4 NORMÁLNÍ DNY

Většina dnů ale bohužel vypadá následovně: strávíte šest a půl zatraceně rušných hodin studiem fotosyntézy a angloamerické války. Fakt žůžo. Pak přijdete ze školy domů a rodiče hned:

5 KATASTROFY

Způsobů, jak se může škola změnit ve zdrcující pohromu, je tolik, že je tu nemá smysl všechny

vypočítávat. Někdy na vás učitelé – obvykle paní Godfreyová – začnou zničehonic řvát; to se mi stává docela často. Nebo si vás vezme do parády Chester, vyděrač a mlátička, který vypadá, jako kdyby si do kakaa přikapával růstový hormon. Anebo se na vás učitelé vrhnou s testem anebo písemkou, o které jste vůbec netušili...

Najednou mi zatrnulo. Nepíšeme dneska písemku? Nevzpomínám si, že by ji včera někdo ohlašoval. Ale už jsem vám říkal, že si z těch jejich řečí nepamatuju skoro nic.

Obvykle ztrácím zájem přibližně v okamžiku,
když se ozve:

SEDNOUT.

(V řeči učitelů rozkaz „Sednout“ znamená:
„Začíná otupující nuda.“)

Tohle jsou chvílky, kdy si říkám, že by bylo dobré
občas dávat pozor. Jako Francis.

Francis! Ten URČITĚ ví, jestli se dneska něco
píše!

**ZAJÍMAVOST
O FRANCISOVI:**

*Vždycky jí svačinu
podle abecedy.*

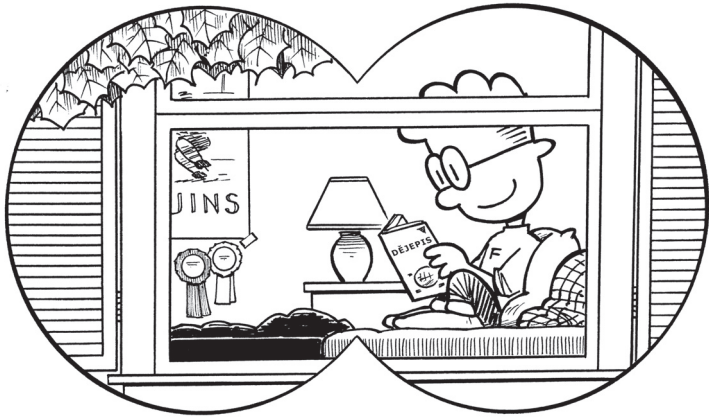

S Francisem se to má totiž tak, že on ví skoro všechno. Neustále je zavrtaný v nějakých encyklopediích a opravdu se učí. Je to takovej chytrolín. Ale jsme bezva kámoši, takže mu tak můžu říkat. Známe se už od začátku školky. Hned první den začal během odpoledního klidu chrápat. Tak jsem ho vzal po hlavě krabicí od sva-

činy a od té doby na sebe nedáme dopustit.

Kouknu se, jestli už je vzhůru.

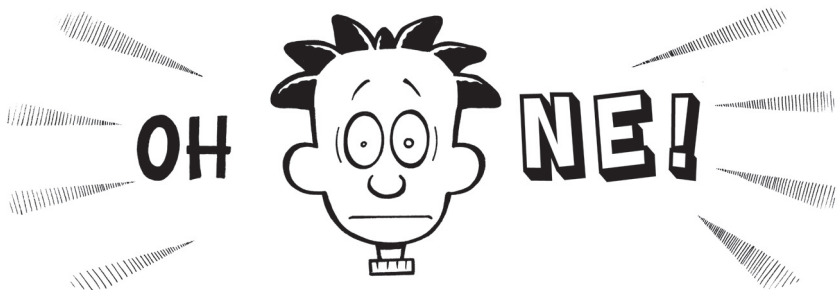

Jo, už vstal. A samozřejmě si něco čte.

Ale... počkat! Podívejte se, CO čte!

Takže dneska určitě píšeme test!

Tohle je průšvih. Opravdový průšvih. Za prvé mám učebnici dějepisu ve skříňce ve škole.

A za druhé jsem si právě vzpomněl, co mi paní Godfreyová řekla po poslední písence:

Jéminánku. Dějepis máme hned první hodinu. Takže mám jen asi tři čtvrtě hodiny na to, abych si prošel zápisky v sešitě.

Á! TADY...

ANGLOAMERICKÁ VÁLKA 1812

1812

BRINK!

KYAKI

BACHAI

HOME RUN!

MSCO

U

FD

Nate Wright

Nate Wright

Nate Wright

KRÁSŇY

ZÁKROK!

SOS! SOS!

SOS!

BORECNATE

pan GALVIN

Proč se ke mně nikdo nedokáže chovat slušně?

JENNY

A	H	O	U
B	I	P	V
C	J	Q	X
D	K	R	Y
E	L	S	Z
F	M	T	
G	N	U	
V	X		
W	Y	Z	

P.S. 38

Vypadá to, že mi zápisky ze sešitu moc nepomůžou. Leda by nám paní Godfreyová dala extra body za čmárání.

Jsem mrtvej.

KAPITOLA

2

„Snídaně je pro výživu nejdůležitější.“

Taky jste si všimli, že právě tohle lidi vždycky říkaj těsně předtím, než vám pod nos strčí talíř plný žmolkovaté ovesné kaše?

Táta teď drží proslov, jak mu strava bohatá na vlákniny změnila život, ale já ho skoro neposlouchám. Pořád mám záchvat paniky z té písemky z dějepisu, kvůli které bych mohl snadno skončit v letní škole.

Letní. Škola.

Najděte mi dvě slova, která by se k sobě hodila hůř.

Teda já vlastně nevím, jak letní škola vypadá. Francis tvrdí, že to je jako normální škola, jen tam je víc teplo.

Ale ostatní spolužáci říkají, že v letní škole musí člověk pěkně dřít. A tím nemyslí úkoly a opáčko.

Tím myslí seškrabávání žvejkaček z lavic a drhnutí záchodků v chlapecké šatně (opravdu doufám, že to tak není, protože ty záchody jsou fakt hnusný). Pěkně strašidelný vyhlídky.

Jediný, o kom vím, že někdy chodil do letní školy, je Chester. Nejspíš bych se ho mohl zeptat, jak to tam chodí. Akorát že když jsem se ho na něco chtěl naposledy zeptat, nacpal mě kvůli tomu do odpadkového koše. Je to magor.

Kdoví. Jisté je, že chodit o prázdninách do školy je otrava. Dokážete si představit něco horšího?

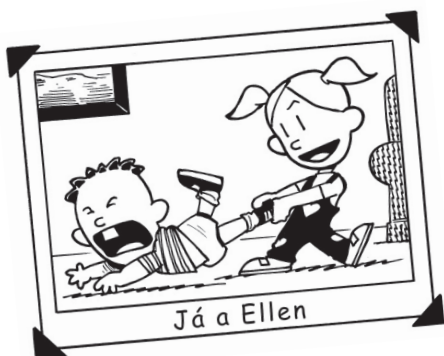
A vtom, jako by to někdo režíroval...

NA SCÉNU PŘICHÁZÍ ELLEN.

Hm, vlastně jo. Vlastně vím, co – kdo – je ještě horší. Letní škola trvá jenom osm týdnů, ale patnáctiletá sestra, to je nafurt. Teda dokud jí nebude šestnáct – ale pak se to určitě jen zhorší.

Ale sestry se nestávají otravné až s věkem. Jsou takové od narození.

Pokud máte starší sestru, tak přesně víte, jak to myslím. Zcela chápete mé utrpení. Pokud starší sestru nemáte, pak si můžete gratulovat a v klidu se vyžívat v mé noční můře jménem Ellen.

ZAJÍMAVOST O ELLEN:

Vždycky jednou za pár měsíců dojde k závěru, že se nesměje dost půvabně, a tak se začne smát nějak jinak.

HAHAHA!...
NE, TO ZNÍ
DIVNĚ...

Pět nejotravnějších věcí na ELLEN!

5. Pořád na tátovi žebrá, aby jí koupil kočku.

Budeme jí říkat
„Čičilinka“!

otravná

otravnější

nejotravnější!!!

4.

Tenhle se
jmenuje „Mrt-
vý skunk“!

Používá voňavky, po
kterých je cítit jako
krám s barevnými
svíčkami.

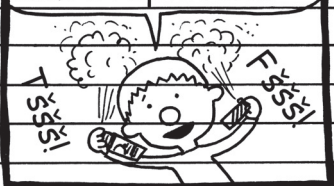
3.

Ke dvanáctým
narodeninám
dostala karaoke
a pořád mu ještě
neodrostla.

2.

Co je mi po globál-
ním oteplování?

Veškerá její
kosmetika ničí
ozónovou vrstvu.

1

Jenom já
jedinej chápu,
jak strašlivě
je OTRAVNÁ.

A víte, co je na Ellen ještě otravné? Ona podobné problémy nikdy nemá. Nikdy se nemusela bát letní školy, protože vždycky měla vynikající známky. Což mi také učitelé prakticky každodenně připomínají.

Jo, jasně, přesně to je pro mě životní cíl: vypadat jak pubertální středoškolačka. Díky, nemám zájem.

Cože? Jo jasně. Táta zase cosi říká.

TAK
COPAK VÁS
DVA ČEKÁ
DNESKA
VE ŠKOLE?

DOSTANEME ZPÁTKY ČTENÁŘSKÉ
DENÍKY, A JÁ VÍM, ŽE JSEM HO
MĚLA VYNIKAJÍCÍ! A MÁME
DALŠÍ ZKOUŠKU ŠKOLNÍHO
MUZIKÁLU! A KANDIDUJU NA
PŘEDSEDKYNI TŘÍDY! A PAK JDEME
S HOLIČKAMA KOVAT BĚSTAV NA
ZÁPAS. ROZHODNĚ SE

V duchu si poznamenávám, že k seznamu všeho, co je na Ellen otravné, musím připsat, že se nedá umlčet.

A CO ČEKÁ **TEBE**,
NATE?

COŽE, MĚ?

NIC!

VŮBEC NIC!

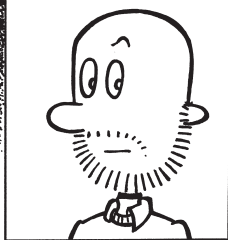
NIC SE NEPÍŠE,
ŽÁDNÉ TESTY!

NORMÁLNÍ
ŠKOLNÍ DEN!

PROSTĚ NORMÁLKA!

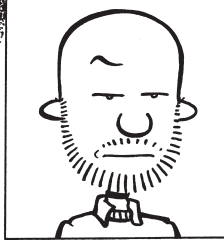

Obávám se, že mi to táta nespokl. Upírá na mě svůj „skeptický pohled“.

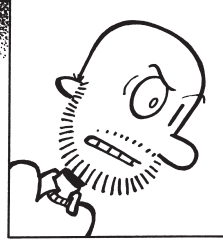
SKEPTICKÝ POHLED

*Jedna jednotka
podezření: není
si jistý, jestli
mluvíte pravdu.*

ZAMRAČENÍ

*Druhý stupeň
pohotovosti.
V podstatě tím
táta říká: „Tohle
nemůžeš my-
slet vážně.“*

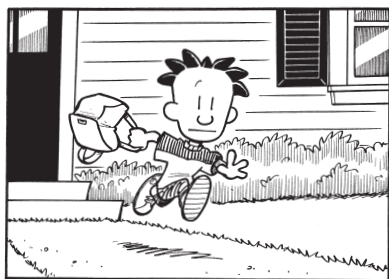

JEŽATEC

*Když táta nasadí
ježatce, jeden by
se měl zdekovat.
Nejspíš hodně
brzo vystartuje.*

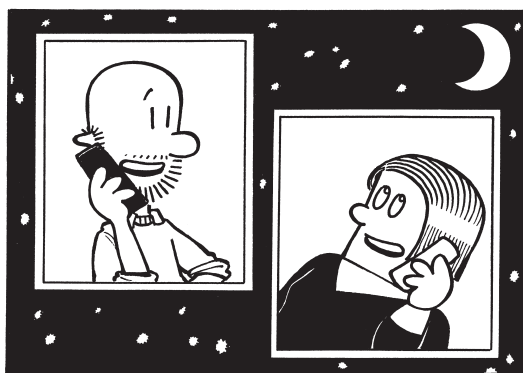
Zatím jsme sice jen na prvním stupni, ale mně už je jasné, kam by tohle vedlo. Takže se radši vypařím, než se začne ptát dál.

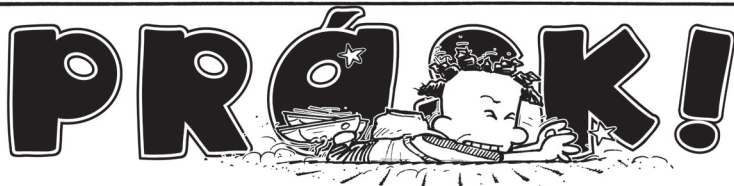
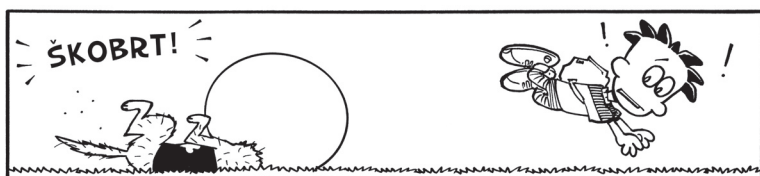

Uf! Tak to bylo těsně. Táta vůbec neví, že mi hrozí letní škola.

Leda by vedli s paní Godfreyovou tajné noční hovory.

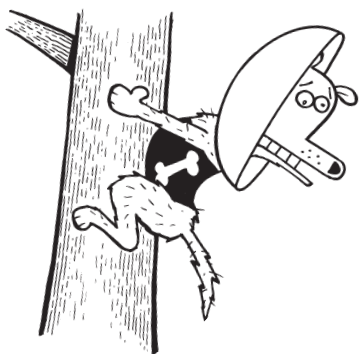

Bezva místo na poleh, Cinto. Neměl bys radši lovit veverky?

Cinta patří paní Eustisové, naší sousedce. Pokud jste to náhodou neuhodli podle toho trapného psího světýrku a satelitu za krkem, Cinta je ňouma, jakého svět neviděl. Bojí

se listonošů. Žere vlastní kakánky. A ať vás ani nenapadne házet mu tenisák: jednou jsem to udělal a skončili jsme na veterinární klinice,

kde mu museli vypumpovat žaludek. Je to dlouhá historie.

Nechci ale na Cintu nadávat. Cinta ještě ujde. Koneckonců to je taky pes, a podle mě jsou všichni psi fajn. Teda možná kromě těch strašidelnejch plešatejch trpasličích čivav.

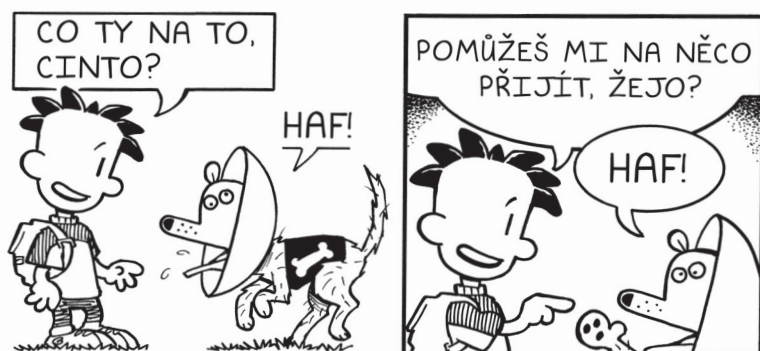
Ty musíš mít bezva život, Cinto. Celej den chodíš po venku a chrníš na sluníčku. Nemusíš se bát Ježatce. Nemáš žádnou sestru. Nemáš učitele.

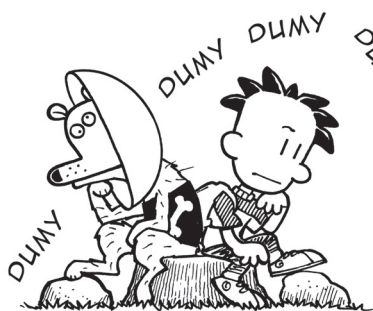
Ale počkat! Třeba se toho testu taky nemusím bát!

Třeba se mu můžu vyhnout!

Co kdybych paní Godfreyovou nějak přemluvil, aby mě nechala tu prověrku napsat až zítra? Pak bych si mohl půjčit zápisky od Francise a čtyřadvacet hodin se šprtát. Pak bych měl aspoň trochu ŠANCI, že prolezu.

Tohle je ten důvod, proč jsou psi lepší než kočky. Kočky vám nikdy s NIČÍM nepomůžou. Akorát se válejí na koberci, poškrábou nábytek a olizují se.

Tak jo, dumáme. Jak bych se mohl vyvlíknout z toho testu?

Přijít na nějaký plán je snadné. Problém je v tom, že jakmile mě nějaký plán napadne, okamžitě mě taky napadne důvod, proč to nemůže fungovat.

PLÁN ČÍSLO 1: NEMOC

Jakmile prověrka začne, zadržím dech, až celý zrudnu. Pak paní Godfreyové řeknu, že mi je opravdu hrozně špatně.

PROBLÉM

Má v šuplíku teploměr.

PLÁN ČÍSLO 2: PORANĚNÍ

Zabalím si ruku do obvazů a pak jí řeknu, že nemůžu psát, protože jsem si namohl zápěstí.

PROBLÉM

Nechá mě ten test napsat levou rukou. Ano, opravdu je to takováhle megera.

PLÁN ČÍSLO 3: TĚŽKÁ NEHODA

Budu dělat, že jsem se při vstupu do třídy praštil hlavou o dveře a že trpím dočasnou ztrátou paměti.

PROBLÉM:

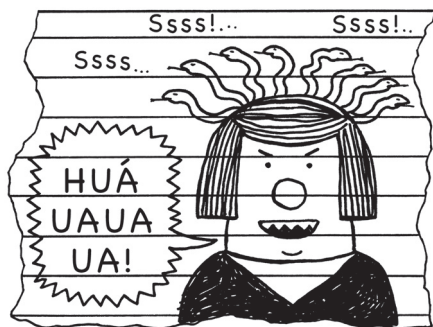
Tenhle trik jsem použil před čtrnácti dny.

PLÁN ČÍSLO 4: ŘÍCT PRAVDU

Půjdu za paní Godfreyovou, podívám se jí přímo do očí a řeknu jí, že jsem o dnešním testu nevěděl.

PROBLÉM

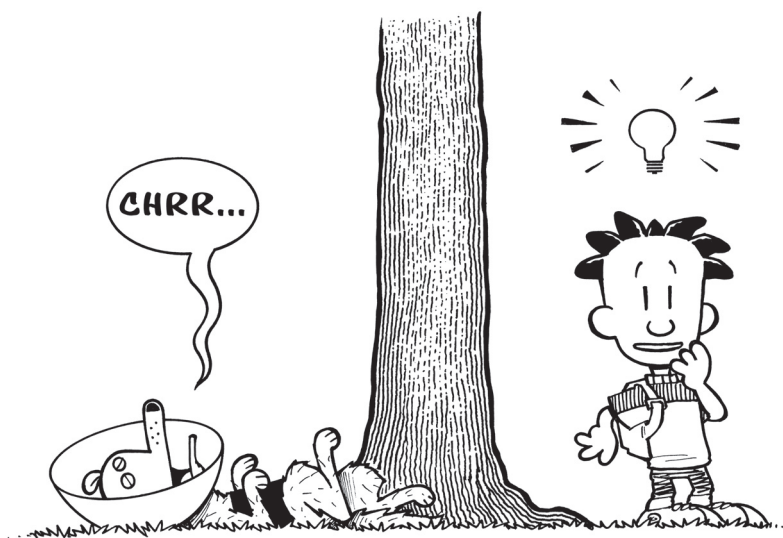
Ta ženská mě nenávidí.

Ach jo. Tohle nikam nevede. Zbývá mi už jen pětadvacet minut. Pouhých pětadvacet minut – než mě paní Godfreyová rozdrtí pod bucharem letní školy.

Kouknu se na hodinky. Už jenom dvacet ČTYŘI minut!

Tak to tak vypadá, že jediná možnost, jak se vyhnout tomuhle testu, je... je...
...úplně jít za školu!

KAPITOLA

3

No jasně! To je ono! Půjdu za školu! Vyfláknu se na to! Budu dělat, že právě vyhlásili nový státní svátek!

A pak mi to došlo.

Co mě to NAPADÁ? Chodit za školu tady u nás nikomu neprojde. Úspěch je vyloučen.

Proč? Dvě slova: „KVŮLI STROJI.“

Nemyslím žádný OPRAVDICKÝ stroj, jako je ta legrační mašina, kterou školník meje chodby. Stroje, o kterém mluvím, se nemůžete dotknout a je neviditelný. Ale je skutečný.

Stroj vás pozoruje. Sleduje každý váš pohyb. A když nejste tam, kde máte být, Stroj vás vypátrá. Udělá to takhle:

1. ZASEDACÍ POŘÁDEK

Učitelé nám permanentně říkají, kde máme sedět. Prý jim to pomáhá zapamatovat si naše

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.